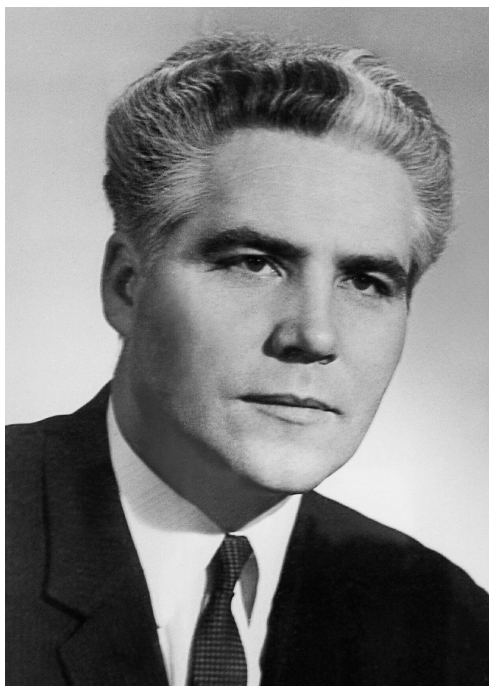


## DR. ZSARNÓCZAI SÁNDOR

1928–2002



Agrármérnök, közgazdász, a közgazdaság-tudományok doktora, a társadalomtudományi és közgazdaságtani tantárgyak előadója, a marxizmus-leninizmus tanszék vezetője 1970-től 1989-ig.

Zsarnóczai Sándor 1928. április 28-án született Vácon. Agrármérnök, majd közgazdász diplomát szerzett. 1949-ben az ország első szövetkezeti könyvelőképző iskolájának, majd szövetkezeti előadóképző iskolájának igazgatója volt. 1950-ben a mezőgazdasági szakoktatás keretei között folyó társadalomtudományi oktatás minisztériumi irányítója lett. 1951 óta megszakítás nélkül az agrár-felsőoktatás területén dolgozott, 1970-től az Állatorvostudományi Egyetem tanszékvezető egyetemi tanáraként.

A korábban főleg meghívott előadók révén oktatott agrárgazdaságtan című tantárgyat új alapokra helyezte, és az akkori állategészségügyi igazgatástani tanszék munkatársaival bevezette az állat-egészségügyi ökonómia oktatását mind a graduális, mind a posztgraduális képzésben.

Tudományos kutatómunkájában 30 éven át a mezőgazdaság termelési viszonyainak fejlődési törvényszerűségeit vizsgálta. Megkülönböztetett figyelemmel tanulmányozta a szövetkezeti tulajdonforma szerepét, a mezőgazdaság nagyüzemi átalakításának hatását a társadalmi makrostruktúrára. Foglalkozott a tár-

sadalmi munkamegosztás viszonyrendszerével, különösen az áruviszonyok és érték kategóriák hatásával a mezőgazdasági újratermelési folyamatokra, valamint az állatorvosi tevékenységre, a nagyüzemi termelésre, a nagy létszámú állatállományok állatorvosi ellátásának közgazdasági problémáira.

Termékeny szakíró volt. 1960-tól 1973-ig az Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága elméleti folyóiratának, a *Társadalmi Szemlének* volt a közgazdasági rovatvezetője, majd az MTA szervezetelméleti albizottságának az alelnöke, az MTA Közgazdaságtudományi Intézetének tudományos tanácsadója, a „szövetkezeti érdekvédelem” és a „párt gazdasági irányító szerepe a mezo- és mikroszférákban” tudományos kutatási témák vezetője. A Magyar Közgazdasági Társaság alapító tagja, az országos választmány elnökségi tagja, az elméleti szakosztály elnöke volt. A *Közgazdasági Szemle*, az *Agrártörténeti Szemle* és a *Szövetkezés* című lapok főszerkesztői tisztségét is betöltötte. 1982-ben a közgazdaság-tudomány kandidátusa, 1993-ban a közgazdaság-tudomány doktora fokozatot szerzett.

Oktatómunkáját szuggesztív és egyéni előadó képessége, konzultatív készsége és a hallgatókat megértő türelme jellemezte. Tantárgyait szívesen hallgatták, és nagy számban választották az ökonómiát szakdolgozatuk témájául. Meggyőző előadásait mindig politikai aktualitásokkal és intimitásnak számító háttérinformációkkal fűszerezte. Az állatorvos-továbbképzéseknek is gyakori előadója volt. Az exportorientáció miatt már akkor a hungaricumok fontosságát és az értékesíthetőséget segítő minőség szerepét hangsúlyozta. Mindez korát meghaladó előrelátására utal.

1989-ben, 20 év után megvált a katedrájától, és a Szövetkezeti Kutató Intézet igazgatójaként dolgozott nyugállományba vonulásáig (1991). Főszerkesztői és szerkesztői tevékenysége mellett a széles körű, jelentős, ma is időszerű és megízlelendő kutatási eredményeivel a korszerű mezőgazdasági termelés és fejlesztés előhírnöke, megalapozója volt. Tudományos, oktatói és közéleti tevékenységét számos magas kitüntetéssel ismerték el.

2002 augusztusában hunyt el; szeptember 12-én búcsúztatták a Fiumei úti Sírkert szóróparcellájában.

### **Irodalom**

Visnyei László: Dr. Zsarnóczai Sándor (1928–2002). *Magyar Állatorvosok Lapja*, 2003. 125. 3. 187.

Halm Tamás: Zsarnóczai Sándor 1928–2002. *Közgazdasági Szemle*, 2002. XLIX. 10. 813–815.